

Recenzie carte

Epidemiology of Injury in Olympic Sports

(Epidemiologia accidentelor în sporturile olimpice)

Editori: Dennis Caine, Peter Harmer, Melissa Schiff

Editura: Wiley-Blackwell, octombrie 2009

536 pagini; Preț: £99.99 / €120.00

EPIDEMIOLOGY OF INJURY IN OLYMPIC SPORTS

EDITED BY DENNIS J. CAINE, PETER A. HARMER
AND MELISSA A. SCHIFF

THE ENCYCLOPAEDIA OF SPORTS MEDICINE
AN IOC MEDICAL COMMISSION PUBLICATION

WILEY-BLACKWELL

Sub auspiciile CIO și în seria *Enciclopedia Medicinii Sporturilor*, editura Wiley-Blackwell publică acum, la sfârșitul anului 2009, acest nou volum de referință, la care este clar că - de aici încolo - vor trebui să se raporteze toți cei ce sunt interesați de problematica atât de complexă, a epidemiologiei accidentelor din sport.

Ca și concepție, cartea se conformează așa-numitului „model al sănătății publice”, în ceea ce privește scopul și circumscrierea problematicii accidentelor în sport, în inventarierea factorilor de risc, sau în evaluarea cercetărilor actuale privind strategiile de prevenire a acestora. De unde și convingerea - perfect îndreptățită de altfel - pe care o are cititorul după parcurgerea ei și anume că în paginile sale poate fi găsit practic tot ce se cunoaște despre distribuția și determinanții accidentelor, precum și despre ratele apariției lor, în fiecare disciplină sportivă olimpică.

Remarcabil este faptul că, în ciuda numărului mare de autori și a suportului bibliografic evident extrem de bogat, cartea dă sentimentul de lucrare solidă, bine încheată, unitară. Lucru posibil, pe de o parte ca urmare a faptului că fiecare capitol este ilustrat cu tabele sintetice și sugestive, ce facilitează înțelegerea efectului diversilor factori (fie că aceștia țin de particularitățile unui sport, sau sunt comuni mai multor discipline sportive), iar pe de altă parte prin aceea că autorii și-au impus să rețină exclusiv datele și informațiile foarte convingător probate, în timp ce editorii par să-i fi determinat să adopte o metodologie unitară de tratare și punere în pagină a acestor date și informații, estompând în același timp la maximum trăsăturile de personalitate ale scrisului, în planul stilistic sau în acela al organizării textului vorbind.

În ce privește conținutul propriu-zis al cărții, repartizat pe patru părți, inegale ca pondere, prea multe lucruri nu se pot spune. Și asta deoarece, așa cum am lăsat deja să

se înțeleagă, tematica este aceeași în marea majoritate a capitolelor (primele 30 din cele 32), numai că în fiecare capitol sunt tratate aspectele specifice unui anumit sport. De menționat totuși, că unele sporturi olimpice nu apar în cuprins, probabil în primul rând datorită incidenței scăzute cu care accidentele survin în timpul practicării lor.

Astfel, Partea I cuprinde 25 de capitole, dedicate așa-numitelor „sporturi de vară”, tratate în ordinea alfabetică a denumirilor în engleză. Normal că prin traducerea denumirilor respective în românește, ordinea nu mai este alfabetică, de unde următoarea înșiruire: sporturi acvatice (înot, polo etc), tir cu arcul, atletism, badminton, baseball, baschet, box, ciclism, călărie, scrimă, hochei pe iarbă, gimnastică, judo, pentatlon modern, canotaj, yahting, fotbal (soccer), softball, taekwondo, handbal, tenis de câmp, triatlon, volei, haltere, wrestling. În Partea a II-a sunt abordate „sporturile de iarnă”, cele patru capitole ale sale fiind intitulate: schi alpin, patinaj artistic, hochei pe iarbă și snowboard. Urmează Partea a III-a (*Sporturile paralimpice*), cu un singur capitol, al 30-lea, având același titlu și, în sfârșit, Partea a IV-a – *Prevenirea accidentelor și propuneri de cercetări pentru viitor*, cu două capitole: „Prevenirea accidentelor în sport”, respectiv „Concluzii și propuneri de cercetări pentru viitor”.

Ca de fiecare dată în cazul unor lucrări de o asemenea anvergură, și cu un atât de mare impact, cei care au contribuit la cartea despre care vorbim nu puteau fi decât adevărate personalități ale domeniilor despre care se exprimă. Dacă este spre exemplu să ne referim doar la editori, primul dintre ei, Dennis Caine, prof. în cadrul Departamentului de Educație Fizică, Sănătate și Recreere al Universității de Vest din Washington, se bucură de statutul unei autorități internaționale în problema epidemiologiei accidentelor sportive, colaborând în același timp, de mulți ani, și cu Federația de Gimnastică a SUA. Pe de altă parte, Peter Harmer predă anatomia, epidemiologia și medicina sportivă la Departamentul de Științe ale Efortului Fizic (Universitatea Willamette, Oregon, SUA), fiind atât antrenor de scrimă, cât și membru în Comitetele Medicale ale Federației Americane și Internaționale de Scrimă), în timp ce Melissa Schiff predă și ea epidemiologia la Facultatea de Sănătate Publică (University of Washington, Seattle, SUA), având mai multe studii dedicate accidentelor din fotbal (soccer) și, în special, din fotbalul feminin.

Bineînțeles că și majoritatea dintre autorii ce s-au înhămat la acest demers efectiv de laudat, nu sunt nici ei niște necunoscuți sau debutanți în ale scrisului de lucrări științifice. Ceea ce - alături de importanța temei și de faptul că, în privința epidemiologiei accidentelor din sport, ritmul în care se adună datele și se propun sau se verifică strategiile de prevenire, este unul cu adevărat alert - face ca de informațiile conținute în paginile acestei lucrări să poată beneficia mai multe categorii de profesioniști: medici - ortopezi, medici ai caselor de asigurări sau de medicină sportivă - fizioterapeuți, antrenori, specialiști în sănătate publică etc.

Gheorghe Dumitru